

Poezia vârstei

Gabriel Stănciulescu

Poezia vârstei

Pe raza unui gând rebel,
Un adânc de suflet speră,
Clepsidra timpului din el
Schimbă fila efemeră.

Lacrima-n obrazul vieții
Își dorește alinarea,
Frânge Doamne timpu'n fracții...
Să îi savurăm splendoarea.

Știm că timpul nu așteaptă,
Să stea în loc e desuet,
Urcăm grabnic câte-o treaptă
Să punem floarea în buchet.

Tresărim privind trecutul,
Au fost mai mulți decât vor fi,
Anii cenzurează multul,
Plăceri și simple bucurii.

Adăugăm în tolba plină,
Lângă regrete, bucurii
Ușor ne umplem de lumină
Când pun copiii pirostrii.

Ce-a fost Doamne și ce o fi,
Ne iartă și ne ferește,
Drumul nostru doar Tu îl știi,
Și pe noi ne mântuiește!

Autor: Gabriel Stănciulescu